

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 59. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_269-txt-shoot-k3.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Efterklang.

- 1 **U**nderlig i Skialdens Øre
Klang den Lyd fra Hedenold,
Har det Sagn ei meer at føre
End et Nul paa Sagas Skiold?
Er den Time spildt vi lytte,
Eller dølger her i Mythe
Saga vel et sanddru Syn?
- 2 Danske Frænder! laaner Øre
Til den unge Dane Skiald!
Hvad der Sindet saa kan røre
Med saa sødt et Tonefald,
Det har Sandhed vist i Giemme,
Ja, det er en Aandestemme,
Kunde vi den kun forstaae!
- 3 Frænder! jeg har havt en Glæde
I den svale Aftenstund,
Liden Fugl jeg hørde kvæde
Om det Sagn i Bøgelund,
Vil I Efterklangen høre,
Gid den eder saa maa røre
Som mig rørde Fuglens Sang!
- 4 ⁶¹Liden Fugl sad lavt paa Kviste
I den tynde Bøgelund,
Sang vemodig, sang med Liste
I den svale Aftenstund,
Sang om mangen Oldtids Handel,
Heltefærd og Riddervandel,
Høit i Syd og dybt i Nord.
- 5 Underlig den Fugl mon kvæde
Om hver gammel Færd og Daad,
Som om den var selv tilstæde,
Med i Flok og med paa Raad,
Kalder grønne Lund og Enge,
Danmark, deiligst Vang og Vænge,
Grønningen sin Fødebye.
- 6 Mon den lille Fugletunge
Kviddrer Løgn i Bøgelund,
Eller kan med Sandhed siunge
Fuglen saa i Aftenstund?
Frænder! hvo kan vel forgiætte
Gamle Danmarks gode Vætte:
Nattergal og Norna-Giæst!
- 7 ⁶²Vætte, ja med Smiil og Sukke
Saga ristede paa Skiold:
Der blev siunget for din Vugge
Underfuldt i Hedenold,
Saga og om dig maae sande:
Alt da Norner drog om Lande,
Under Lys i Svøb du laae.
- 8 Det var ingen Lyvetunge
Som dig aarle turde spaa
Mellem Frænder gamle, unge,

Lykke som kun times Faa;
Hvem har dig i Lykke lignet,
Hvem har Himlen saa velsignet,
Fæstet i sit Fædreland!

- 9 Det var Ord til Fryd og Smerte
Hvad hin yngste Norne sang:
Brænder ud den tændte Kerte
Vorder ei din Alder lang,
Føl og giem det vel i Hierte:
Kiærligheden var den Kerte,
Som ved Hovedgiærdet stod.
- 10 63Vætte! du har vidt omvanket,
Og du har som Norna-Giæst
Paa din Vei den Viisdom sanket,
Du dog havde allerbedst
Der din Helteglads sig dulgde,
Der du *Saxens Hlødver* fulgde*
Tog mod Korset i hans Gaard. Hlødver er den nordiske Udtale af Lothar eller Luther.
- 11 Kun som Tegn paa gammel Adel
Giemmer du i Harpestok
Ringen prud af Sigurds Sadel,
Og den lange Grane-Lok,
Kun for Kaadheds Spot at tæmme,
Kun for Hovmod at beskiæmme,
Stundum drager dem du frem.
- 12 Ei mon Bøgehytten prale
Udstaffeert med Hærgefang,
Skiøndt din Priis i Konge Sale
Sander, du gik Kiæmpegang,
Men som Skjold og Fafnesbane,
Andre lod du Valen rane
Bar til Lund kun Prisen hiem.
- 13 64Kun et Mon fra Val og Fare
Hiem du bar til Bøgelund,
Kun Stærkoddens Tand hin svare,
Hun som vog saamange Pund,
Hende fæsted du i Engen
Under Malm i Klokkestrængen,
Og der hænger hun endnu.
- 14 Der end har din Kiæmpefinger
Fæste i hver Dværge-Old,
Og naar Knebelen du svinger,
Da opvaagner Dan og Skiold,
Da maae Danmarks Fiender mærke,
Reeb at drage med den Stærke
Koster Sved og Blod og Fald.
- 15 Er da nu udbrændt din Kerte?
Est du lagt i sorten Muld?
Er udbrændt i Danmarks Hierte
Luen klar og løndomsfuld?
Endtes alt i Oldtids Dage
Danmarks Harpeslag og Sage
Under Field ved Nidaros?
- 16 65 Nei o Vætte! store Runer
Raabe høit paa Sagas Skjold;
Over Grønningens Pauluner
Klokken sang i Christians Old,
Dan og Skjold saa kiæmpestærke
Vaagned under Korsets Mærke,

Kroned hvide *Dannebraag*.

- 17 Siden sad paa Norges Throne
Ingen Olav Tryggvesøn,
Ei i Danmarks Harpetone
Sænked end sig Norges Aand,
End ei Norna-Giæst! din Sage,
Har forklaret Oldtids Dage
Under Field ved Nidaros.
- 18 Olav Trygvesøn ei døde,
Han forsvandt i Svolder-Sund,
Tiderne skal ham gienføde
I en hellig Aftenstund,
Døbt i Danmark skal han stige
Op at styre Norges Rige,
Fæste *Skjold* paa Smalserhorn.
- 19 66Da fra Daners Bøge-Hytte
Drager du saa vemodsfuld,
Over Bølgen maae du flytte
Med din Kerte og dit Guld,
Harpen al din Rigdom giemmer,
Vemodsfuld du Strængen stemmer,
Til den store Svanesang.
- 20 Naar du da med Fryd og Smerte
Har udtalt din Færd paa Jord,
Selv du tænder from din Kerte,
Sætter den paa Alterbord,
Salves under Bøn og Psalmer,
Stirrer paa de høie Palmer,
Sover hen i Jesu Navn.
- 21 Frændefolk paa Dane Slette!
Reis dig ved din Rune Stav!
End ei er vor gode Vætte
Veget, flygtet over Hav,
Men som Vind sig brat kan vende,
Snart og let det sig kan hænde,
Han herfra at vandre faaer.
- 22 67 Jeg ham saae i Aftenstunden,
Ved det klare Maaneskin,
Sødt han sang i Bøgelunden,
Og bevæged dybt mit Sind,
Ak, men ei med spinkle Vinge
Klokken mægter han at ringe
I det danske Kirke-Taarn.
- 23 Frænder! ja, som Fugl med Vinge
Jeg ham saae i Bøgelund,
Hørde Svanesangen klinge
I den svale Aftenstund,
Frygter, vaager! Kvad og Vinge
Spaaer at snart han sig vil svinge
Over Hav med Harpen hen.
- 24 Vaager! beder at hans Vinge
Vorde maae en Kiæmpearm!
Saa han end formaaer at ringe,
Alt med Kerten i sin Barm;
Saa han end formaaer at vække
Danmarks gamle Helterække,
Under hvide *Dannebraag*!
- 25 68Klokken i den danske Kirke

- Det er Sagas klingre Skjold,
Til at bygge Dannevirke
Vækker den hver Kiæmpe bold,
Men den klinger høit i Vangen
Kun i Chor med Kirkesangen
Under Thyra Dannebod.
- 26 Danmark! siung da brat din Psalme
Som en Thyra Dannebod!
Flux da skal de klingre Malme
Tone, vække *Magn* og *Mod*,
De skal eie Faders Hammer,
Svinge den som Torden Flammer,
Mod hver Thurse, med hver Trolde ^{*}Magn og Mode (Kraft og Mod) vare efter en nordisk
Mythe Thors Sønner, som efter Ragnaroke skulde eie hans Hammer..
- 27 Vel, naar Midgards-Ormen vinder
Listig sig om Bøgelund,
Danmarks Timeglas udrinder
I en bange Aftenstund,
Men vor Aand og Æt da følger
Vætten over brede Bølger
Under lifligt Harpeslag.
- 28 69Taarestrøm skal Kinder væde,
Alt som Norna-Giæst i Kveld
Siunger *Gudruns* gamle Kvæde,
Som ei før er hørt paa Field,
Fieldet skal ærbødig svare
Naar hans Sagn og Sang forklare
Runerne paa Sagas Skiold.
- 29 Naar da lettet er dit Hierte,
Danmark! og fuldendt din Gang,
From du tænder selv din Kerte
Paa Guds Bord med Svanesang,
Alabasten taus sig fryder,
Mens den Salven sin udgyder
Over dig i Jesu Navn.
- 30 Fromt du folder dine Hænder,
Takker Gud for Gubbe-Aar,
Og alt som din Kerte brænder,
Sagtere dit Hierte slaaer,
Og naar sig de Luer slukke
Du alt som er Barn i Vugge
Sover ind i Herrens Fred.
- 31 70Sove skal dit Støv i Kiste,
Dog ikkun saa kort et Blund,
Brat skal Klippegraven briste
I en hellig Morgenstund,
Glad du under Jubelsange
Skal i Helgenrad indgange
I det ny Jerusalem.
- 32 Frændefolk paa Daneslette!
Løft dit Hoved høit fra Muld!
Kom ihu din gode Vætte
Med hans Kerte, med hans Guld!
Vættelysene ved Strande
Flugten spaae og Sagnet sande,
Alt som Kerteskygger smaa.
- 33 Elsk igjen de gamle Skrifter
I det danske Tungemaal,
Som om Fædrenes Bedrifter

Ristedes med Sagas Naal!
Da skal Sagaklokken ringe,
Da omskæbes Vættens Vinge
Til en hellig Heltearm.

34 71Lyd kun høit i Mark og Skove,
Gamle Danmarks Gilde Sang!
End ei over salten Vove
Fuglen sig fra Bøgen svang;
Først skal Bøge-Kronen hvælve
Mildt sig over stride Elve,
Skiule Fieldets Naaleskov.

35 Lad os aldrig dog forgiætte,
Grander rundt paa Mark og Øe!
Er end ei vor gode Vætte
Flyttet, flygtet over Søe,
Ak! som Vind sig brat kan vende,
Snart og let det sig kan hænde,
Han herfra at vandre faaer!
